

Головним суб'єктом раннього запобігання злочинів в Італійській Республіці є поліція, яка характеризується вузькою спеціалізацією підрозділів, багаторівневою структурою, а також абсолютною мілітаризованістю. Актуальним для розвинених країн є вдосконалення форм соціального контролю над діями правоохоронних органів як гарантів дотримання загальнолюдських прав і свобод. У зв'язку з цим Україні слід використовувати цей позитивний закордонний досвід боротьби зі злочинністю щодо організації та координації попереджувальної діяльності між різними суб'єктами профілактики й громадянським суспільством, а також забезпеченням сучасними технічними засобами та обладнанням, необхідних для ефективного розкриття, розслідування злочинів, виконання необхідних досліджень і експертиз.

Науковий керівник І. О. Гоголь

УДК 351.746.5

ДМИТРО ІГОРОВИЧ БАРОН

Донецький юридичний інститут МВС України

ДОБРОВІЛЬНІ ПОЛІЦЕЙСЬКІ СЛУЖБИ» ЯК СКЛADOVA ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Сьогодні однією з найпоширеніших моделей партнерських відносин між поліцією та громадянським суспільством у світі є модель «Community Policing», «Community-oriented Policing», «Neighborhood Policing». Ця модель побудови взаємозв'язків поліції з населенням ефективно використовується в поліції США, Великобританії, Німеччини та Польщі на індивідуальному, місцевому та загальнодержавному рівнях в цілому. Слід зазначити, що основними цілями взаємодії поліції з громадою є: запобігання та зменшення злочинності; викорінення негативних соціальних явищ; підвищення безпеки та якості життя населення тощо. Однією з найпоширеніших форм ефективної взаємодії громадянського суспільства та поліції є спільна діяльність поліції та добровільних громадських груп. До таких груп належать «добровільні поліцейські служби», створені в Баден-Вюртемберзі та Гессені (Німеччина), «варта безпеки» у Баварії (Німеччина), «громадська сторожа» в Польщі, які, шляхом патрулювання, своєчасного повідомлення про незаконні дії та надзвичайні ситуації, а також контролю за безпекою дорожнього руху, допомагають поліції в охороні правопорядку та захисті прав та свобод громадян.

Діяльність «добровільної служби поліції» сприяє вихованню соціально активної та законослухняної поведінки кожного члена суспільства, спонукає громадськість допомагати поліції у виконанні

покладених на неї завдань, а також власною правомірною поведінкою впливати на рівень правопорядку у своєму місті та державі в цілому.

Науковий керівник Є. О. Пилипенко

УДК 343.9:343.226

КАРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА БЄЛЄВЦОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: ЖОРСТОКЕ ТА РОЗПОВСЮДЖЕНЕ ЯВИЩЕ

«Насильство над жінками, як і раніше, є проблемою, часто непомітною, незалежною від віку, соціального походження та національної приналежності», – наголосила у своїй доповіді Доротея Вігінгер, спікер жіночої депутатської групи фракції «Зелених» в парламенті землі Баден-Вюртемберг 14 листопада 2019 року.

Домашнє насильство є однією з причин смерті та основною причиною втрати працездатності серед європейських жінок віком від 16 до 44 років. У Німеччині майже третина всіх жінок віком від 16 до 67 років принаймні один раз у житті стали жертвами фізичного чи сексуального насильства. Насильство в сім'ї розглядається як приватна справа. Це було і залишається масовим явищем.

Розрізняють вербальне та невербальне насильство. Мотиви насильства різні: втрата самоконтролю, проблеми з алкоголем, незахищеність, незадоволення тощо.

Під вербальним насильством розуміють виставлення на посміховисько у суспільстві, образливі висловлювання, що руйнують почуття власної гідності жінки. Іншою формою насильства є ізоляція жінки від оточення: чим більш ізольована жінка, тим більше вона знаходиться під владою чоловіка. Наступним засобом збереження влади над жінкою є розпорядження чоловіком над усіма грошима у сім'ї. Чоловік отримує ще більше контролю та влади над жінкою через фінансову залежність від нього.

Фізичне насильство може спричинити тілесні ушкодження. Особливо образливим для жінок є сексуальне насильство, оскільки воно являє собою ще більше приниження. Незважаючи на те, що насильство карається, воно як і раніше залишається «сірою зоною». Судовий процес може перетворитись на пастку для жінок, з якої вони не часто виходять переможницями. І тут у жінок виникає питання: «Куди звертатися»? Існує мало жіночих притулків, де вони можуть отримати захист від чоловіків-образників.